

BIESAGOWY (1) *ai*

L sg n bi(e)sagowym.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „biesaga”; przen:

Wyrażenie: »biesagowe słowo« = słowo dwuznaczne, obłudne, fałszywe: inźnych wiele nácii/ którzy koláná fwego nigdy przed Báálem nienáchylili/ którzy áni o Lutrowym/ áni o Kálwinowym/ áni o Blándrátowym/ áni o Sztánkárovym/ áni o Wolanowym/ áni o Biefágowym łłowie nie wiedzą/ áni inźzey Ewángeliiey znáią/ okrom tey/ którą im ś. Piotr y ś. Páweł Apoštołowie Boży opowiadáli
ReszList 189.

KN